O pravi molitvi

Sadhu Sundar Singh

Sadhu Sundar Singh tudi več kot 70 let po izginotju ostaja eden najvplivnejših indijskih kristjanov 20. stoletja, saj je s svojim življenjem dokazal, da krščanstvo ni čisto zahodna religija, ki bi bila nezdružljiva z indijsko kulturo.

Sundar: *Bistvo molitve ni v tem, da bi nekaj želeli od Boga, ampak da odpremo svoje srce Bogu, se pogovarjamo z njim in z njim živimo v nenehnem stiku. Molitev je nenehna predaja Bogu. Moliti ne pomeni prositi Boga za različne življenjske potrebe, temveč doseči Boga samega, darovalca vsega življenja. Molitev ni spraševanje, ampak strinjanje z Bogom. Molitev ni prizadevanje, da bi od Boga prejeli stvari, ki so potrebne za življenje. Molitev je želja imeti samega Boga, stvarnika vsega življenja. Pravi namen molitve ni prositi za blagoslove, ampak da bi sprejel tistega, ki blagoslavlja, in živeti življenje občestva z njim. Pravi Božji otroci ne iščejo vedno njegovih darov, vendar želijo čutiti njegovo zaščito, biti v njegovem objemu. A da ne bo nesporazumov: prositi torej ni prepovedano; moliti in prositi za druge, ki so v stiski, zagotovo ni.*

Poznal sem Božjega moža v Indiji, ki je bil zelo napreden v svojem duhovnem življenju. Berač je bil navajen, da je vsako jutro prišel prosit za kos kruha in odšel takoj, ko ga je prejel. Zdaj pa se je zgodilo, da nekega dne molivec ni imel ničesar dati beraču. Prosil ga je, naj ostane in poklepeta z njim za trenutek, medtem pa pošlje po kruh. Po eni uri je berač dojel sporočilo, ki mu ga je človek povedal, in začel moliti; se je preobrazil. Izkusil je Božjo navzočnost; bil je poln veselja. »Tako pogosto,« je vzkliknil, »sem te prišel prosit za kruh, ne da bi pomislil, da imaš nekaj povsem drugega, da mi ga daš.« »To je tvoja krivda, ne moja. Prišel si samo po kruh in odšel, takoj ko si ga dobil. Danes si imel čas ostati z mano in lahko sem govoril s teboj.«

Pogosto storimo isto stvar z našim Odrešenikom. Mnogi se obračamo na nebeškega Očeta samo zato, da ga prosimo za to ali ono. Naš Odrešenik nas je učil reči: "Zgodi se tvoja volja." Mi pa, nasprotno, rečemo: "Zgodi se moja volja", če že ne z ustnicami, vsaj z dejanji. Ko enkrat nekaj prejmemo, bežimo daleč od Božje navzočnosti; in zato nam Bog zelo pogosto ne da vsega, kar ga prosimo. To ne pomeni, da nas ne ljubi, ampak da želi, da ostanemo v njegovi navzočnosti.

Če bomo znali kot ta berač ostati pri Učiteljevih nogah in se z njim pogovarjati, se nam bo odprl in takrat bomo razumeli pomen molitve. Ko prejmemo Boga samega, čutimo njegovo prisotnost v svojih srcih in smo zadovoljni. Potem nam ni več treba prositi za stvari, ki jih potrebujemo; dane so nam, ne da bi za jih prosili.

To nas spominja na besedo, ki smo jo prejeli v mnogih razodetjih: Kdor služi postavi, postava služi njemu.

Ker Sundar Singh svoj cilj prave molitve vidi v sveti Božji skupnosti in ne v

izpolnjevanju človeških želja, zato odločno zavrača idejo o človekovem vplivu na Božjo voljo, o spremembi Božjih namenov.

Sundar: Molitev ni namenjena pridobivanju Boga za človeka. Z molitvijo ne moremo spremeniti Božjih načrtov. Toda človek, ki moli, se spremeni; izkusi Božjo voljo in se ji nauči ponižno podrediti.

Obstajajo ljudje, ki molijo, kot da lahko spremenimo Božji načrt. To vprašanje me muči že dolgo časa. Odgovor sem dobil iz lastnih izkušenj. Božjega načrta ne moremo spremeniti, lahko pa z molitvijo razberemo njegov načrt za nas.

Ko molimo v mirnem kraju, Bog govori naši duši v jeziku srca.Tam nam razkrije svoje načrte za naše odrešenje. Ko se nam razkrijejo Božji načrti, ne želimo, da bi jih spremenil, ampak se želimo uskladiti z njegovimi načrti. Ko z molitvijo razumemo Božje načrte, nam daje tudi moč, da živimo v skladu z njegovimi načrti. Lahko se zgodi, da ti načrti vsebujejo trpljenje, stisko, bolezen; v vseh stvareh pa nam je v tolažbo, da lahko rečemo: »Zgodi se tvoja volja.« Božji načrti služijo našemu dobremu in dobremu našega bližnjega.

Predstavljajte si drevo, polno sadežev; sadje bi morali kupiti od lastnika drevesa ali prositi zanj; vsak dan bi morali iti po nekaj sadja. Če pa je drevo tvoje, je ves sadež tvoj. Enako je z Bogom. Če je On tvoj, je tvoje vse, kar je v nebesih in na zemlji, kajti On je tvoj Oče in tvoje vse; V nasprotnem primeru bi morali iti prosit kot berač za vse mogoče stvari in potem znova vprašati, ko bi jih porabili. Zatorej ne prosite za darove, ampak za Darovalca darov; ne o življenju, ampak o Dajalcu življenja.
- Potem bo življenje samo prišlo k vam, pa tudi stvari, ki jih potrebujete za življenje.